

jeg saa inderlig gerne digte et lille Vers om ham. Jeg var jo hans „Hofpoet“, som han saa tit kaldte mig. Men det var umuligt for mig at faa givet mine Følelser denne Form. Der kom i rette Tid en Anmodning til mig fra dette Blad om at skrive om Trier. Jeg skrev saa straks, hvad der faldt mig ind fra vort første Venskabs Dage. Det skal være en Smule Tak, fordi han har faaet mig ind paa den Bane, der har været mit Livs største Lykke; det skal være en lille Blomst til hans Kiste. Klogere Folk end jeg vil skrive pudsligere om hans Person og om hans Arbejde. Men enhver, som har kendt Trier, særlig i hans unge Dage, vil genkende ham i denne Pennetegning.

Farvel, Ernst Trier, og Tak for alt godt!

For Musikvenner.

Hr. Søren Jensens opretstaaende Flygler afhjælper et længe følt Savn, idet det virkelig er lykkedes Fabrikanten at frembringe smukke klangfulde Flygeltoner i den mere heldige Form af opretstaaende Pianoer. De fleste Musikvenner foretrækker et Flygel, men ikke alle har saa god Plads, at det uden Gæne kan have i almindelige Stuer. Naar Hr. Søren Jensens Pianoer har den kraftige Tone og tillige i Pris staar langt under Flygler, saa vil vistnok de fleste Musikvenner i Fremtiden foretrække disse. Fabrikanten har i længere Tid arbejdet i Udlandet og gjort sig bekendt med de bedste Fabrikationer der; nu har han sit eget Atelier i Amaliegade 6.

Moderne Verden.

Moderne Verden udkommer stadigt med Overraskelser for sine Læsere. Det er ikke alene de smagfulde Dragter efter fransk Mønster, der særligt tiltaler, men det er ogsaa Vejledningerne til de smukke Haandarbejder, der gør „Moderne Verden“ saa tiltalende.

Socialdemokratisk Kvindeforening

afholdt Søndag den 14. Januar et offentligt Møde i Rømersgade 22. Mødet blev indledet af Fru Nørlund, som talte om Kvindens Valgret og paaviste, hvor nødvendigt det var, at Kvinden selv dannede Foreninger, for at de derved viste, at de selv havde noget at varetage. Dernæst talte Hr. Tømrer Nielsen; han glædede sig over, at han var bleven indbudt til at tale for en kvindelig Forening; han gik ud fra, at Kvinden skulde støtte Vælgerforeningen for derigennem bedre at sætte de politiske og borgerlige Valg igennem; han glædede sig ogsaa over, at Borgerrepræsentanterne havde faaet fat i Skolesagen, der skal hjælpe de Unge frem. Derefter talte Hr. Murer Andersen; han var glad over, at Kvinderne vilde lade høre fra sig, han vilde ønske, at enhver vilde hjælpe Kvinden frem, han vilde gerne være med til at sætte Kvinden paa den Plads, der tilkom hende og hjælpe hende til det Maal, som hun tragtede efter, og det var Lighed og Frihed som for Manden.

Efter at Formanden, Emma Jacobsen, havde takket alle 3 Foredragsholdere for deres udmærkede Foredrag, fandt der en

Diskussion Sted mellem Hr. Nielsen, Fru Nørlund og Emma Jacobsen, hvorefter det vellykkede Møde sluttede med Ønsker om, at Foreningen maatte arbejde sig rigtig stor.

Fredsforedrag.

Lørdagen den 20. Januar talte Fru Johanne Meyer paa Karise Højskole, Søndagen den 21. Januar i Klippinge Forsamlingshus, begge Steder om Fredssagen.

Arenatheatret.

Det lader til at det sidste nye Varieté-theater særlig har vundet Folks Yndest. Det smukt udstyrede og hyggelige Lokale er hver Aften fyldt, og man morer sig fortræffeligt. Frøken Clara Skytt er fremdeles Glansnumret, og Folk klapper ustandseligt, kun i Tirsdags syntes det som om hun fik en Rival, nemlig *Little Emil*. Den lille Haandekvilibrist og Saltomortalespringer vakte en endeløs Jubel, da han i sin smagfulde lyseblaa Dragt foretog sine yndefulde gymnastiske Øvelser og som en lille Prins hilste paa Publikum.

Det synes, som der allerede er et bestemt kritisk Publikum i Varietétheatret, thi der klappes kun, hvor det er værd at klappe; her vises altsaa bestemt Vej for Ledelsen af Theatret — i samme Forhold som Arenatheatret vil byde *virkelig Kunst*, i samme Forhold vil Theatret blive besøgt.

Kun en Ulæmpe er der, og det er den ulidelige Tobaksrøg. Der maa uden Skade for Træk kunne ventileres bedre. Man har jo nu i vore Dage Midler til at rense Luften i Stuer, kan der ikke findes lignende for større Lokaler? Kan Arenatheatret ogsaa skaffe dem, vil Tobaksrøgen ikke mere genere, og meget vil være vundet.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af Ida Boy-Ed.

Næste Dag gjorde han sig allerede klar, meddelte Professoren, at han havde „noget at gøre“, og kørte — for at optræde med fornøden Værdighed — hen til Bankieren, omendskønt denne ikke boede mere end fem Huse borte fra Professoren i samme Gade.

Han traf hverken Fruen eller Herren hjemme, men afleverede sit Kort samt anbefalingsbrevet, hvis Indhold han kendte, da den velvillige Ven havde sendt ham det aabent. Der stod deri, at han var „den berømte Drostes højre Haand“ og en ung Mand, der havde en stor Fremtid for sig. Dersom nu ikke Bankieren vilde give Afkald paa den Ære at se et saadant videnskabeligt Lys hos sig, saa maatte han indbyde den „højre Haand“. Beroliget ved denne Bevidsthed, benyttede Moscheles den en Gang tagne Frihed til at spadserere hen og høre paa Vagtparaden.

Det var en smuk Novemberdag, og Musikken klang langt hen over den af Mennesker tæt opfyldte Plads. Længere borte holdt en Del Ekvipager og aabne Drosker. Al Verden satte hverandre Stevne her, maaske var Otilie her ogsaa. Han huskede, at Fru Mariane plejede at køre en Tur i Middagsstunden med sin Datter. Han gik tvers over

Pladsen og — rigtig! — der, i en af de første Vogne sad Damerne. Han kendte dem næppe; de var saa elegant klædte, i Plysch eller Fløj, Pelsværk og ægte Fjer. Og Otilie — hvilken Forskrækkelse — havde en Slags Fløjlsbaret paa, hvorfra der bølgede to store mørkerøde Fjer! Altsaa dog! Fjerhatte var altsaa nødvendige. Men skøn, henrivende var hun. Ingen, nej ingen kunde sammenlignes med hende.

Hun saa ham ikke, endskønt han stod i Nærheden af dem, lige under en Lygtepæl. Ved Siden af ham stod der en anden Herre, en bleg, blond, fornemt udseende Mand, som, saaledes forekom det Alfred, med en ligefrem uforskammet Dristighed stirrede ind i Damernes Vogn. Da deres Opmærksomhed imidlertid var fængslet paa et andet Punkt, traadte han saa hurtigt og paafaldende hen foran Vognen, at de begge paa en Gang vendte sig om. Otilie og hendes Moder rødmede begge! Den fremmed tog Hatten af og gik videre. Damerne maatte have givet Kusken en Befaling, thi Vognen rullede bort; men Alfred gik meget ulykkelig hjem.

Det at rødme er en sælsom og endnu ikke fuldstændig fysiologisk opklaret Begivenhed, trods det værdifulde Materiale, som Darwin har samlet sammen derover, og trods de aandrige Bemærkninger, som Heule i sine antropologiske Foredrag er fremkommet med. Men hvad hjalp det nu Doktor Alfred Moscheles, at han vidste, at Japaneserne rødmede helt ned over Brystet, og at der gives vilde Folkeslag, som slet ikke kunde rødme. Hvad betød Otilies Rødmen? Den unge Mand med den „store Fremtid“ ansaa i dette Øjeblik baade Heule og Darwin for Mennesker med meget mangelfulde Kundskaber.

Men Venner skal jo være aabenhjertige mod hinanden. Alfred vilde spørge Otilie om, hvem den lyshaarede Herre var. Desværre kom hun ikke over i Studereværelset en eneste Gang, medens han var alene i de otte Dage. Spørgsmalets Vigtighed maatte saa træde i Baggrunden for en Tildragelse: Alfred havde modtaget Indbydelse fra Hr. og Fru Dandorf til The førstkommande Torsdag Aften. Torsdag! De Mennesker havde da heller ikke Spor af Finfølelse. Hvor kunde man nu indbyde nogen til Torsdag. Han brød sit Hoved for at finde et Paaskud til at undskylde sig hos Fru Mariane.

Men se, selvsamme Dag kom Otilie og sagde til ham: „Jeg kommer fra Moder; Onkel Lothar har glemt at sige Dem, at vi desværre ikke er hjemme Torsdag Aften. Dersom De nu ikke vil tage det ilde op — Moder er meget ked af det — men Onkel Lothar vil absolut have, at vi skal tage med til Dandorfs, — — —“ (Fortsættes.)

Meddelelser.

Kvindelig Fremskridtsforening holder Møde Mandagen den 22. Januar Kl. 8 $\frac{1}{2}$, Vestergade 9. Fru Louise Nørlund vil tale.

Mandagen den 5. Februar Kl. 8 $\frac{1}{2}$ afholdes Fastelavnsgilde for Medlemmer, Vestergade 9. Adgang gratis. (Se omstaaende Avertissement.)

Læsernes Opmærksomhed henledes paa Avertissementerne.